

¹*Proto nemáš nic na svou omluvu, když vynášíš soud, ať jsi kdokoli. **Tím, že soudíš druhého, odsuzuješ sám sebe.** Neboť soudíš, ale činiš totéž.*

²*Víme přece, že Boží soud pravdivě postihuje ty, kteří tak jednají.*

³*Myslíš si snad, když soudíš ty, kdo takto jednají, a sám činiš totéž, že ty ujdeš soudu Božímu?*

⁴*Či snad pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a velkomyslnosti, a neuvědomuješ si, že dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání?*

⁵*Svou tvrdostí a nekajícnou myslí si strádáš Boží hněv pro den hněvu, kdy se zjeví spravedlivý Boží soud.*

⁶***On ,odplatí každému podle jeho skutků‘.***

⁷*Těm, kteří vytrvalostí v dobrém jednání hledají nepomíjející slávu a čest, dá život věčný.*

⁸*Ty však, kteří prosazují sebe, odpírají pravdě a podléhají nepravosti, očekává hněv a trest.*

⁹*Souzení a úzkost padne na každého, kdo působí zlo, předně na Žida, ale i na Řeka;*

¹⁰*avšak sláva, čest a pokoj čeká každého, kdo působí dobro, předně Žida, ale i Řeka.*

¹¹***Bůh nikomu nestrání.***

¹²*Ti, kteří neměli zákon a hřešili, také bez zákona zahynou; ti, kteří znali zákon a hřešili, budou odsouzeni podle zákona.*

¹³*Před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo zákon slyší; ospravedlnění budou, kdo zákon svými činy plní.*

¹⁴***Jestliže národy, které nemají zákon, samy od sebe činí to, co zákon žádá, pak jsou samy sobě zákonem, i když zákon nemají.***

¹⁵*Tím ukazují, že to, co zákon požaduje, mají napsáno ve svém srdci, jak dosvědčuje jejich svědomí, poněvadž jejich myšlenky je jednou obviňují, jednou hájí.*

¹⁶***Nastane den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit podle mého evangelia, co je v lidech skryto.***

Víra v Boha je založena na vědomé i podvědomé jistotě o danosti jeho existence.

Tato jistota o Boží existenci se v průběhu lidských dějin odráží jak v rozmanitých projevech osobní víry jednotlivců, tak v předepsaných projevech víry celých společenství obdobně zaměřených lidí. Často se tak děje v přímém (například náboženské války) či nepřímém (například kulturní expanze) odporu proti skupinám jiných lidí, **kteří tuto univerzální víru projevují odlišným způsobem.**

Pro velkou část světa věřit v Boha znamená zakládat víru na třech tisíciletích utvářeném židovsko – křesťanském základě, jehož konečným výrazovým prostředkem je Bible: Boží záznam o sobě samotném, o jeho komunikaci s lidmi a o lidech samotných, a o jeho náboženských požadavcích pro tu kterou skupinu lidí, se kterou v té které historické době vstoupil do přímého kontaktu.

Snahou a cílem Jakoubka je přinášet informace o tom, jak se židovsko – křesťanská víra projevovala v průběhu dějin, a sice v závislosti na vývoji společnosti a ruku v ruce s tím na dostupnosti Bible a jejího obsahu pro lidi víry na celém světě.

Jakoubek si váží všech projevů víry, které směřují ke Stvořiteli lidí. Zcela se ztotožňuje s textem biblické knihy Skutků apoštolů, kapitoly 10, veršů 34-36, podle kterých „**Bůh není stranický, ale v každém národě je mu přijatelný ten, kdo se ho bojí a působí spravedlnost**“. *(Překlad Nového světa)*

Jestliže jsou Bohu **přijatelní** nejenom všichni křesťané a židé, ale i muslimové, budhisté a další příslušníci jiných náboženství, „**kteří se ho bojí a působí spravedlnost**“, měli by být **přijatelní** i pro nás.

Pro Jakoubka samotného neexistuje jiná cesta k Bohu než prostřednictvím Ježíše Krista. Pro něj osobně je Kristus tou „cestou a pravdou a životem“. Pokládá se za šťastného, že tomu tak je. – Jan 14:6.

Avšak teprve až možnost svobodně poznat Krista bude nejenom biblickým příkazem, ale i praktickou skutečností pro každého jednotlivého člověka kdekoli na světě, teprve pak budeme moci říct, že se Kristus mohl stát „cestou a pravdou a životem“ pro všechny.

Do té doby je třeba respektovat jejich způsob víry a jejich svědomí.

Do té doby, než „*nastane den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit podle ... evangelia, co je v lidech skryto*“, do té doby je třeba sklonit se před tím, že Bůh k sobě zatím více než polovinu lidstva vede jinak než na židovsko-křesťanském základě.